

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. гр.Мадан, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
като разглежда докладваното от СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ Административно наказателно дело № 20215430200157 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № */***** г., на Началника на РУ М., с което на Л. С. Е., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ул. ***** № ** е наложена глоба в размер на 2000 лева, за нарушение по чл. 5б, ал. 3 от Закона за закрила на детето на основание чл. 45, ал. 1 от същия закон.

Жалбоподателят Л. С. Е., чрез процесуалния си представител адв. М.О. моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, по изложените в жалбата съображения.

Въззиваемата страна – РУ М. към ОД на МВР гр. С., чрез процесуалния представител гл. юрисконсулт К. В. моли жалбата да бъде оставена без уважение по изложените в писмени бележки съображения.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На ***** г. между ***** и ***** часа на площада пред Културния дом в гр. Р. се намирали непълнолетните към онзи момент свид. Д. В. О., свид. Д. Д. М., Р. М. и С. М., които решили да си купят голяма бутилка бира, като за целта събрали средства. Около *****ч. – *****ч. свид. Д.О. влезнал сам в хранителен магазин, находящ се в гр. Р. на ул. „*****“ № *, стопанисван от „*****“ ЕООД, за да закупи бира, докато св. Д.М., заедно с Р. М. и С. М. стояли пред магазина. В същия ден на работа в магазина били Д. П. Е. – редовна смяна от ***** до ***** часа и Л. С. Е. – втора смяна от ***** часа до ***** часа. Д. Е. продала на св. Д.О. една бутилка (галон) бира с няколко пластмасови чаши. На св. Д.О. не му била поискана лична карта, не бил попитан на колко години е и дали е за него бирата. След покупката свид. Д.О., св. Д.М., Р. М. и С. М. отишли в двора на СУ „*****“ в гр. Р., където започнали да консумират от закупената бира. Към тях се присъединил и непълнолетния С.К.. Малко по-късно свид. С.К. и

свид. В. О. отишли отново до същия магазин, за да закупят водка, като за тази цел свид. С.К. предоставил средства на свид. Д.О.. Свид. Д.О. влезнал в същия магазин сам, а свид. С.К. го изчакал пред магазина. Свид. Д.О. застанал до касата и изчакал друг клиент на магазина да излезе, като впоследствие закупил едно патронче водка *****. Св. О. не бил запитан от служителката Л. С. Е. дали има навършени 18 години, нито за кого е патрончето водка, нито му бил поискан документ за самоличност. След закупуването на патрончето водка, св. О. и св. К. се върнали при останалите непълнолетни лица пред гимназията. На св. Д.М., който пил от закупената водка, му прилошало. Д. А. В., който също бил там, се обадил на бащата на св. Д.М.- св. Д. В. М. и му заявил, че синът му е употребил алкохол и не се чувства добре. Св. Д.М. се отправил незабавно към двора на училището. След като пристигнал, св. Д.М. видял група деца, сред които и синът му, който бил придържан от Д. В. и Д.О.. Св. Д.О. обяснил на св. Д.М. какво се е случило. Св. Д.М. взел сина си на ръце и го завел до спешна помощ, където последният бил прегледан и освободен да се прибере вкъщи, с указания да употребява много течности. Около ***** часа на същия ден св. Д.М. посетил магазина, от който били закупени алкохолните напитки, като по това време в магазина била служителката Л. С. Е.. За случилото се Св. Д.М. подал сигнал в РУ М. На ***** г. било образувано ДП *****/***** г. по описа на РУ-М., преписка № *****/***** г. по описа на РП С. за престъпление по чл. 193, ал. 1 от НК и престъпление по чл. 193, ал. 2, предл. I-во от НК. С постановление от *****г. наказателното производство било прекратено на осн. чл. 243, ал.1, т.1 вр. чл. 24, ал. 1, т.1 от НПК. В акта си прокурорът приема, че от обективна страна действително е бил осъществен състава на чл. 193, ал. 2 от НК, тъй като било установено, че Д. Е. е продала спиртна на питка на лице ненавършило 18 годишна възраст – Д.О. – 14 годишен към онзи момент, както и че Л.Е. е продала спиртна напитка – една бутилка от 200 мл. спиртна напитка водка „*****“ на същото лице. Прокурорът е счел за недоказана субективната страна на деянията, тъй като не се установили категорични доказателства, сочещи, че и двете продавачки са узнали, че лицето закупило алкохолните напитки няма навършени 18 години и въпреки това му били продали алкохолните напитки. Копие от постановлението, ведно с материалите по делото били изпратени на Началника на РУ гр. М., с оглед преценка за съставяне на акт за административно нарушение спрямо Л.Е. и Д. Е. Разпитан в хода на съдебното следствие св. К. Я. К. – актосъставител заяви, че актът е съставен въз основа на постановление от РП С. за прекратяване на наказателно производство, където била описана дата и час на извършване. Актът бил съставен в присъствието на св. Валентин Красимиров А. и св. Е. Е. Б. и жалбоподателката Л. С. Е.. Актът за установяване на административно нарушение е връчен лично на жалбоподателката Л. С. Е. на *****г., която е вписала в акта възражение, че не била извършвала продажба на алкохол на непълнолетния Д.О..

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на св. Д.В. О., св. Д. Д. М., св. С. Ф. К., св. Д. Д. М., както и св. К. Я. К., св. В. К. А. и св. Е. Е. Б., св. В.Д.-частично, както и от приетите по делото писмени доказателства.

В хода на съдебното следствие като доказателство по делото е прието Уведомително писмо от В. З. Д. – управител на „*****“. ЕООД, видно от което на посочената дата – *****г. в хранителния магазин, стопанисван от посоченото дружество, находящ се на ул. „*****“ № * по график на работа били лицата М. Р. – първа смяна, Д. Е. – редовна смяна, Л.Е. – втора смяна. В хода на съдебното следствие е разпитан управителят на „*****“ ЕООД В. З. Д., който заяви пред съда, че магазинът е с работно време от ***** часа сутринта до ***** часа вечерта, като

смените били с продължителност * часа, като първата смяна била от ***** до ***** часа, втората смяна била от ***** до ***** часа, а имало и редовна смяна между двете за периода от ***** до ***** часа. Свидетелят В.Д. посочва, че Д. Е. не е била в магазина в часовия диапазон, в който се случили процесните събития, както и че след ***** часа в магазина е останал само един служител – Л.Е., като в тази част показанията на свид. Д. не следва да се кредитират, доколкото същите са в противоречие с останалия доказателствен материал по делото. На първо място същите противоречат на показанията на свид. О., който заяви, че двете продажби на алкохолни напитки, които са реализирани след ***** часа, са извършени от две различни служителки в магазина. На второ място е налице противоречие и с дадените в хода на досъдебното производство обяснения от Л. С. Е. и Д. П. Е, според които на ***** г. Д. П. Е. е била на работа от ***** часа до ***** часа, след което си е тръгнала от магазина, а Л.Е. е била втора смяна на работа от ***** часа до ***** часа, като след ***** часа останала сама в магазина. На трето място съдът отчете евентуалната заинтересованост на свидетеля В.Д. от изхода на делото, доколкото същият се намира във фактическо съпругеско съжителство с Д. П. Е. Не се установяват и посочените от свид. Д. обстоятелства, че на същия ден е бил във влошено здравословно състояние, което било наложило Д. Е. да се прибере по-рано от работа. Ето защо показанията на свид. В.Д. в посочената част не следва да се кредитират, тъй като са изолирани и неподкрепени от останалия доказателствен материал по делото.

Съдът намира от правна страна следното:

Съдът констатира, че при съставяне на акта за установяване на административното нарушение и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са предпоставка за отмяна на НП само на това основание. Жалбоподателят се е позовал на обстоятелството, че в чл. 5б, ал. 3 от Закона за закрила на детето се съдържат две изпълнителни деяния, всяко от които представлява отделен състав на административно нарушение, а в АУАН не било конкретизирано кое от двете изпълнителни деяния се твърди да е извършило санкционираното лице, с което било нарушено правото ѝ на защита. Това обаче по мнение на съда не представлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като критерият за същественост или не на процесуалното нарушение е обстоятелството дали нарушението е от категорията на тези, допускането на които е ограничило правата на някоя от страните в процеса. Съобразно трайната съдебна практика, безспорно текстовото описание на нарушението има приоритет пред цифровото посочване на правната му квалификация. В настоящия случай в акта нарушението е било описано в достатъчна степен пълно и ясно, поради което правото на защита на жалбоподателката не е било нарушено.

Правилно е квалифицирано деянието като нарушение по чл. 5б, ал. 3 от Закона за закрила на детето, чийто текст забранява "предлагането и продажбата на алкохолни напитки и тютюневи изделия на деца", а свидетелят Д.О. – на 14 години към датата на продажбата е дете смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето. Точно е посочена следващата се санкция по чл. 45, ал. 1 от същия Закон: "Който продава алкохолни напитки или тютюневи изделия на деца, се наказва с глоба или имуществена санкция от 2000 до 4000 лв., ако не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон или деянието не съставлява престъпление". Субект на визираното нарушение може да бъде всяко административнонаказателноотговорно лице. Изпълнителното деяние е във формата на действие. От обективна страна е необходимо продажбата да е на дете по легалната дефиниция на чл. 2 от ЗЗД, т. е. физическо лице ненавършило 18 години, което в случая е осъществено. По отношение на авторството на деянието, съдът намира, че събраните по делото

доказателства обуславят единствения възможен извод, че жалбоподателката е извършила вмененото ѝ деяние. За реализацията на състава не е необходимо настъпването на определен резултат, като формалният характер на нарушението сочи, че законодателят е окачествил обществените отношения свързани със здравето на децата като нуждаещи се от особена закрила. Нормата не изисква и установяване, че продадения алкохол е за лична употреба. Съгласно чл. 7 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, като непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Предвид презумцията за знание на закона, жалбоподателката е съзнавала законовата забрана по чл. 5б, ал.3 от ЗЗД, за продажба на алкохол на деца и въпреки това е извършила целеното действие - продажбата. Незнанието на възрастта само по себе си не е обстоятелство, което изключва виновно поведение на дееца. Дори да се приеме за доказано, че продавачката не е знаела действителната възраст на клиента, по силата на закона тя е била длъжна да се увери, че той е пълнолетно лице и едва тогава да му продаде алкохолни напитки. Такова поведение се дължи, за да се изпълни основната цел при прилагането на мерките и забраните по ЗЗД, а именно да се защитят интересите на детето и неговото психическо и физическо здраве. С оглед на това съдът приема, че незнанието на възрастта само по себе си не е обстоятелство, което изключва виновно поведение на дееца. При тази хипотеза деянието ще е извършено непредпазливо, в условията на небрежност. Нарушителят не е знаел възрастта на лицето, но обективно е бил длъжен да знае и изпълнява задълженията и забраните по ЗЗД при изпълнение на своите функции. Чл. 7, ал. 2 от ЗАНН сочи, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Законодателят не е предвидил изключение от общия принцип в тази хипотеза. Ето защо, макар нарушението да е извършено непредпазливо от жалбоподателката, отговорността ѝ следва да бъде ангажирана.

Следва да се отбележи, че принципно възможно се явява възникването на представа у нарушителя относно пълнолетието на св. Д.О., с оглед физическите белези на това лице. Доколкото обаче, при полагане на дължимата грижа, по силата на длъжността и естеството на работата от жалбоподателката възрастта на лицето Д.О. е установима, то незнанието на възрастта само по себе си не обосновава и приложение на института на фактическата грешка по чл. 14 от НК. Жалбоподателят не разполага с властнически правомощия да изисква документи за самоличност на клиенти на магазина, но при възникнали съмнения относно пълнолетието на определено лице би могъл да откаже продажба на алкохолни напитки преди удостоверяване на тяхната възраст. Освен това, погледнато формално грешката по смисъла на чл. 14 НК не е сред предвидените по чл. 8 ЗАНН обстоятелства, изключващи административнонаказателната отговорност

Не е налице и маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Касае се за деяние с висока степен на обществена опасност, произтичаща от факта, че със същото се накърняват интересите на дете и се застрашава неговото психическо и физическо здраве.

С оглед на това напълно обосновано и законосъобразно с процесното наказателно постановление на жалбоподателката е наложена глоба от 2 000 лв. Наложено наказание е в минималния размер, предвиден от закона и липсва възможност и основание то да бъде намалено или изменено предвид забраната на чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН. По изложените съображения атакуваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено, като в полза на ОД на МВР гр. С. се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева. С оглед изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № */***** г., на Началника на РУ М., с което на Л. С. Е., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ул. ***** № ** е наложена глоба в размер на 2000 лева, за нарушение по чл. 5б от Закона за закрила на детето на основание чл. 45, ал. 1 от същия закон

ОСЪЖДА Л. С. Е., ЕГН *****, с адрес: гр. Р., ул. ***** № ** да заплати по сметка на ОД на МВР С. сумата от 80 лева (осемдесет лева) разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - С. в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____